

تمنی موت و قرار دادن خود در معرض هلاک جائز نیست

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (3) امر و خلق - جلد 3

۳ - تمنی موت و قرار دادن خود در معرض هلاک جائز نیست

و نیز در لوحی خطاب به آقا جمال بروجردی در جواب خواهشش یکی از سه امر یا خروج از این عالم یا رجوع به عکایا تبدیل ذلت است . قوله الارفع الامنع : ای اسم من الیوم یوم نصرت است و نفسی الحق جمیع حقائق عالین و ارواح مقربین که طائف حول اند مسئلت نموده که بفیض ظاهریه هیکلیه انسانیه ظاهر شوند و در ظاهر بنصرت امر الله قیام نمایند از برای احدی سزاوار نیست که طلب خروج از این عالم در ایام ظهور مالک قدم نماید بلکه باید فی کل الاحیان ناظراً الی افق الرحمن از خدا بخواهد که خدمتی ازو درین امر ابداع امنع ظاهر شود ولو بذکر کلمه از کلمات او باشد انّ هذا لفضل عظیم و خیر عظیم و امر عظیم .

و در لوحی دیگر . قوله الاعز الاعلی : در ذکر جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله قد قبلناه فضلا من لدنا و اقصناه قیص الفضل و العنایة الذی استضاء به الجنان کلها ان ربک لهو الغفور الرحیم ولكن این مقام ختم باو شد و من یرتکب بعده لا یدکره الله انه لهو الحاکم علی ما یرید اینگونه امور فی الحقیقه مرضی نبوده و نیست و همچنین عده معدودات از قبل بدست خود جان در سبیل محبوب امکان ایثار نمودند و مقامات هر یک در الواح نازل شده طوبی لسلطان الشهداء الذی قدی نفسه فی العراق و لامثاله فی دیار آخری قد ظهر فی هذا الظهور ما لا ظهر من قبل ان ربک لهو الجذاب المحرک النفاذ المقتدر الفیاض العلیم الحکیم ولكن بعد از شهادت

ORIGINAL

نخرا الشهداء الذی سمی بالبديع فی ملکوت الاسماء کل بحفظ نفس خود مأمورند که شاید خدمتی از نفوس در امر حق ظاهر شود هذا ما اردناه لهم ليس لاحد ان يتجاوز من حدوده ان اوامر الناس لما جرى من قلمي الاعلى في هذا المقام ليعرفنّ ويكونن من العاملين .

و در لوح رئیس در حق آقاسید اسمعیل ذبیح زواره و غیره قوله جل و عز : ولو ظهر منهم ما لا اذن الله لهم ولكن عفا عنهم فضلاً من عنده انه هو الغفور الرحيم اخذهم جذب الجبار بحيث اخذ عن كفهم زمام الاختيار الى ان عرجوا الى مقام المكاشفة والحضور بين يدي الله العزيز العليم .

و از حضرت عبدالبهاء در خطاب به آقا میرزا احمد یزدی در بمبئی است . قوله العزيز : اما مسأله تعدی بصعود ازین عالم محض نجات از ما لا يطاق ابدأ جائز نه انسان باید تحمل هر مشقت و بلا نماید و صابر و شاکر باشد .